

Sygn. akt IV U 267/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 lipca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lipca 2022 roku w Sieradzu

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 26 kwietnia 2022 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokość emerytury

1. Zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia i wypłaty emerytury powszechnej J. S., poczynając od 1 kwietnia 2019 roku.
2. Oddala odwołanie w pozostałym zakresie.
3. Wniosek J. S. o wypłatę należnych odsetek od zaległej emerytury zawarty w odwołaniu z 23 maja 2022 roku, jako nowe żądanie, przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.
4. Wniosek J. S. o przeliczenie wysokości emerytury złożony na rozprawie w dniu dzisiejszym, jako nowe żądanie, przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.

Sygn. akt IV U 267/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 26.04.2022r. ZUS, po przyznał J. S. emeryturę od 01.04.2022r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek; na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2022r., poz.504).

Nie podzielając treści w/w decyzji, J. S. złożył odwołanie, wskazując, że od ukończenia powszechnego wieku emerytalnego do dnia złożenia wniosku o emeryturę nie został poinformowany przez organ rentowy o możliwości złożenia tego wniosku, jak również organ rentowy nie dokonał przeliczenia emerytury z urzędu. Powoływał się na art. 133 ustawy emerytalno – rentowej. Wnosił o zmianę decyzji i wypłatę wyrównania emerytury od 1.03.2018r. wraz z odsetkami ustawowymi od zaległej emerytury. Odwołanie poparł pełnomocnik strony ustanowiony w sprawie, który na rozprawie w dniu 20.07.2022r., złożył wniosek o przeliczenie odwołującemu wysokości emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S., ur. (...)

Decyzją z 10.04.2013r., ZUS przyznał J. S. emeryturę od 1.03.2013r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat. Wysokość świadczenia obliczono na podstawie art. 183 ustawy emerytalno – rentowej (20% emerytury na podstawie art. 53 ustawy i 80% emerytury na podstawie art.26 ustawy). Obliczając wysokość emerytury zgodnie z art. 53 w/w ustawy - do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1981 - 2001. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 80,26%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie w/w 80,26% przez kwotę bazową 3 080,84zł. wyniosła 2 472,68zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono okresy składkowe w wymiarze 36 lat, 7 m-cy i 16 dni tj. 439 m-cy oraz nieskładkowe w wymiarze 2 lata, 10 m-cy i 25 dni tj. 34 m-ce; wysokość emerytury wyniosła 1.964,37zł. Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 w/w ustawy wyniosła 1.979,90zł. **(decyzja k. 17 – 18/akta ZUS).**

W dniu 7.04.2022r., J. S. złożył w ZUS wniosek o ponowne obliczenie świadczenia w związku z ukończeniem 65 lat **(wniosek k. 37-38/akta ZUS).**

Decyzją z 26.04.2022r., ZUS przyznał odwołującemu emeryturę od 1.04.2022r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek **(decyzja k. 40-41/akta ZUS).**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie jest częściowo zasadne.

Postępowanie w sprawach świadczeń emerytalno-rentowych jest co do zasady wnioskowe, o czym stanowi przepis art. 116 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy argumentował, że przepis art. 24a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przewiduje przyznanie świadczenia z urzędu tj. emerytury zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy, a odwołujący nie był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy i w związku z tym nie był uprawniony do przyznania emerytury z urzędu. Osiągając wiek emerytalny 65 lat w dniu 1.03.2018r., pobierał emeryturę od ukończenia 60 lat tj. od 01.03.2013r. Świadczenie została ponownie przeliczone na wniosek skarżącego z dnia 7.04.2022r.

W ocenie Sądu, w sprawie ma zastosowanie przepis art. 133 ust. ustawy emerytalno – rentowej, zgodnie z którym, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

W judykaturze błąd organu rentowego rozumiany jest szeroko, zgodnie z tzw. obiektywną błędnością decyzji (por. uchwała SN z 12.01.1995r., II UZP 28/94). Jak wskazał SN, zawarte w art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy błąd organu rentowego, obejmuje sytuacje, w których organ rentowy miał podstawy do przyznania świadczenia, lecz z przyczyn leżących po jego stronie tego nie uczynił. Za takie przyczyny można uznać wszelkie zaniedbania tego organu, każdą obiektywną wadliwość decyzji, niezależnie od tego, czy też jest ona skutkiem zaniedbania, pomyłki, celowego działania

organu rentowego, czy też rezultatem niewłaściwych działań pracodawców albo wadliwej techniki legislacyjnej i w konsekwencji niejednoznaczności stanowionych przepisów. Oznacza to, że przedmiotowe pojęcie obejmuje również niedopełnienie obowiązku działania z urzędu na korzyść osób uprawnionych do świadczeń emerytalno – rentowych (por. wyrok SN z 17.03.2011, I UK 332/10, uchwała SN z 26.11.1997r., III ZP 40/97).

Akceptując tezę wyrażoną przez SN m.in. w uzasadnieniu wyroku z 18.11.2011r., I UK 130/11, organ rentowy zobowiązany jest do każdorazowego informowania potencjalnego świadczeniobiorcy o możliwościach przyznawania dodatków czy też wzrostów, do których potencjalne prawo wynika z charakteru wnioskowanego świadczenia.

Konkludując, w ocenie Sądu wystąpiły przesłanki do przeliczenia i wypłaty wnioskodawcy emerytury powszechnej za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc złożenia przez odwołującego wniosku o ponowne obliczenie świadczenia w związku z ukończeniem 65 lat.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do przeliczenia i wypłaty emerytury powszechnej J. S., poczynając od 1.04.2019r., oddalając odwołanie w pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹⁴§1kpc.

Na podstawie art. 477¹⁰§2 k.p.c., Sąd przekazał wniosek J. S. o wypłatę należnych odsetek od zaległej emerytury zawarty w odwołaniu z 23.05.2022r. oraz wniosek o przeliczenie emerytury złożony na rozprawie w dniu 20.07.2022r., jako nowe żądanie.